

El Corpus de Sang

El dia 7 de juny de 1640, ahir féu exactament tres cents noranta quatre anys, conegut per Corpus de Sang, no fou una diada de carnatge, ni una matança de castellans. Només fou una repetició dels avalots que feia dies se succeïen a Barcelona i a tot Catalunya. Aquest dia, però, prengueren proporcions terribles. Un ex-fadri de l'agutzil Monrodon pegà unes punyalades a un segador que es resistí a ésser escorcollat. I aquesta fou la causa, ben casual, de la gran revolta.

Els segadors, que en gran nombre estaven reunits a la Rambla, s'escamparen per la ciutat indignats i furiosos per la mort de llur company i a grans crits cridaven venjança.

Ens diuen els documents que un gran nombre de segadors s'encaminaren a la casa del comte de Santa Coloma, virrei de Catalunya. La casa estava guardada, i quan aparegueren els segadors els feren foc i en mataren un. Els avalotats intentaren calar foc al palau. I ho haurien fet, però per fortuna els consellers de la ciutat els pacificaren. No pogueren, però, salvar les cases dels funcionaris del rei, Gabriel Berat i Gerai Guardiola les quals cremaren.

Per fi, els consellers dominaren el tumult. Però quan els segadors sortien de la ciutat, alguns passaren per la casa del marquès de Villafranca, capità general de les galeres d'Espanya. Aquest no era a la ciutat. I els seus criats, que sentien els crits dels segadors, quan els veieren els feren foc i en mataren alguns. I la fatalitat fou tal, que en aquells moments de confusió caigué el conseller Josep Massana, que els acompanyava. Per la multitud s'escampà la reu que havia estat mort. I als crits de «Venjança, que han mort un conseller!», el poble de Barcelona se sumà al moviment. Fou assaltada la casa del marquès. I perseguint els criats, assaltaren cases i convents fins a la Drassana, que també vengueren. Des d'aquest moment, els esdeveniments prengueren un caràcter més marcadament nacional. Però el més important de la revolta de la diada de Corpus és la mort del virrei de Catalunya, comte de Santa Coloma. Aquest home, pobre d'esperit i d'ànima mesquina, intentà embarcar-se; però mal aconsellat, anava diferint-ho. I quan ho volgué fer fou tard. El poble, que havia entrat a la Drassana, obligà a fer foc d'artilleria contra la galera i les barques que esperaven el virrei. I aquest pobre infeliç corria per les roques de Montjuïc, encara que la seca obesitat no li ho permetia. I «mig mort» caigué a Sant Bertran, «pegant una sodregada de tot lo cos sobre las rocas mes baixas». I així, fugitiu i perseguit per la clamor de tot un poble irat, morí el tirà de Catalunya. Uns lladres que el reconegueren, «Cap de Déu! Açò és el virrei», el cosiren a punyalades. Una mort de gallina—ell qui gallejava de dominar tots els catalans!

La causa d'aquesta revolta és clara. Els mateixos consellers afirmaven que la culpa era del rei, car no havia fet justícia quan el poble li ho demanava.

I si volem treure un sentit pràctic de la revolta de 1640, haurem de comprendre com són de necis els qui tots moments parlen de fallides i són pessimistes. Els catalans de 1640 eren un poble en línia descendent que defensava les llibertats en naufragi. Ara som un poble ascendent que reclama unes llibertats que ens foren preses. I com a poble, tenim la joventut a favor nostre, tenim una tensió d'esperit especial que ens fa refractaris als fracassos. I si llavors vengueren, què no podem esperar ara?

DIVULGACIONS CURIOSES

Com s'introduí el cafè a les Amèriques.— Abans del segle XVII no es coneixia aquesta planta en el Nou Món; solament es coneixia a l'Àrabia i Abissínia.

Desclieux volgué emportar-se aquesta planta a la illa Guadalupe, son país nadiu. En efecte quan s'embarcà s'emportà un parell d'arbres d'aquesta planta curiosament col·locats en dos testos, tinguent

especial cura d'ells durant tot el llarg viatge.

El viatge es féu més llarg del que hom calculava i s'hagué de posar a racció als tripulants.

Desclieux economitza una petita part de l'aigua que li corresponia a fi de poguer regar els seus arbres i solament a força de privacions pogué evitar que se li assequessin. Per a salvar aquests dos arbres posà en perill la seva salut i àdhuc la seva vida: amb ells compartí la set que els ar-

borava. Però els arbres arribaren vius a Guadalupe s'aclimataren i s'estengueren de tal manera, que molt aviat es propagaren per les Antilles i el Brasil.

S'enriquí tant la illa Guadalupe amb el conreu dels cafetars, que l'Estat volgué premiar amb 300.000 francs a Desclieux, però Desclieux els refusà generosament, demanant que aquella quantitat s'invertís en millorar els conreus. Avui són milions i milions de pessetes les que rendeix actualment el conreu del cafè a Amèrica.

De les coses més petites sol treure'n l'economia grans profits.

PÈRE SERRABASSA

LES LLETRES

Pescador de canya

De peus a l'aigua, en el rompent,
la canya al puny, el gest pacient,
arremengats cames i braços,
sota aqueix Sol abrusador
s'està el marrec—un pescador
de catorze anys escassos.

Un cop i cent retira l'am,
muda l'esqué, s'avença un pam,
s'interna més de mica en mica;
i en tant el Sol fa el seu camí,
i oneja el Mar d'ací i d'allí...
més ai, el peix no pica!

I passa una hora, dues, tres;
el pescador poc en sap res,
clavats els ulls en lo invisible...
i a dalt el sol va caminant
i a baix el Mar es va burlant
del pescadò impassible.

I ell, obstinat, immòbil, ert,
com una esfínx en ple desert,
de més en més s'hi quadra;
fins que allà al poble, el campanar
sona dotze hores. «A dinar!»
—diu el marrec—però al marxar
girant-se al Mar, li crida: «Lladre!»

APEL·LES MESTRES

Pepita Barella de Gràcia

Modista

Des del primer de maig admet
senyores i senyoretas a cosir a
les tardes i els vespres.

CARRER NOU, 14

Entorn de la radiodifusió catalana

Feia temps que tenia el propòsit i on trobava l'ocasió tant propícia com la d'aquests dies per a parlar de la deplorable situació de la ràdio a Catalunya, ensems que del remei que caldria aplicar-li urgentment, a profit del nostre prestigi nacional.

No em refereixo a Ràdio Associació. Dintre la modèstia de les seves possibilitats, cal reconèixer que aquesta emissora va fent amb tota la bona voluntat. Parlen tothora en català i mantenen un to altu en totes les seves activitats.

Ràdio Barcelona però, ja és tota una altra cosa. Es, segons s'autoqualifiquen «la primera emissora de Catalunya». Ara, que aquesta és una Catalunya pintorescament bilingüe, despallada de totes les característiques nacionals. Si un estranger, posem per cas, en escoltar la ràdio algun dia topa amb la nostra «primera emissora», i per desgràcia seva, enten la barreja lingüística que s'hi parla, no em negaréu que ha de treure un pobre concepte del nostre nivell de cultura i de gust, per tal com aquest hauria de reflexar-s'hi. Els seus programes són tots per un igual. Ratxes d'anuncis, cridaners interminables i poca-soltes, alternant amb discos també anunciadors de sastreries i perruqueries que són la idiotesa per autonomies, i amb acudits dels locutors, que fan gala del seu plebeisme de ventrílocs fracassats. De tant en tant, algun disc que paga la pena, però que en mig d'una manca tal de sentit i de bon gust, sembla ans bé una profanació.

Una de les coses més revoltants d'aquesta emissora és que amb l'excusa de la beneficència (que ja estaria bé si no tingués un doble fons netament comercial) s'empra el micròfon per alçar a una categoria de símbol a un tal Toresky, desitjós de satisfer una vanitat personal que ha culminat amb la insinuació (que ha repetit diverses vegades) demanant que li construïssin una font al bell mig de la Plaça de Catalunya. Posats a fer no estaria malament que hom li aixequés un monument com el de Colom!

Un amic meu, faceciós com ell sol, m'explicava dies enrera com d'ençà de la instal·lació d'aparells de ràdio en els hospitals i assils, s'ha observat un augment del percentatge de mortalitat. Són, aclaira, els que s'han mort de fàstic! I la realitat és que hi ha una massa de radiooients que escolta diàriament les emissions de Ràdio Barcelona, per als quals les xavacaneries dels seus locutors constitueixen tot un aliment espiritual. Aquest tòxic constant ha de produir fatalment la mort intel·lectual d'un sector força important de catalans.

És de celebrar l'actitut valenta i decidida del Govern de la Generalitat en aquesta qüestió. L'estat espanyol ha de mostrar la seva inèpcia per a portar la nostra radiodifusió al lloc que es mereix. La Generalitat ha de controlar de ben aprop les activitats de la nostra «primera emissora». Una ponència integrada de persones solvents està estudiant un Estatut de la Ràdio. Limitació d'anuncis, una obra benèfica més austera, una amenitat més culta, un catalanisme més insubornable i sense mediatitzacions bilingüístes i una direcció en la programació ben orientada. Encara que per aconseguir això calgui una protecció econòmica per part de la Generalitat. Si més no, que ens poguem presentar davant del món sencer com a posseïdors d'una emissora digna de la Catalunya autònoma i renaixent.

J. P.

Notes de la Redacció:

- 1.ª La Redacció no es fa solidària dels articles d'aquesta secció; d'ells en seran únicament responsables llurs autors.
- 2.ª Els originals no seran retornats i hauran d'anar signats. Podrà usar-se a la seva publicació d'inicials o pseudònim, prèvia advertència de l'original.

—ES VEN LA CASA DEL CISTELLER situada en el Camp Senyó, dotada d'aigua i instal·lació. Per informes, en aquesta Administració

Adéu al "Choral"

Ja sé que l'entitat «Societat Choral La Llebra»—el «Choral» com simplement deïem tots—va desaparèixer com entitat un o dos anys enrera. Però, com us ho diré perquè m'entengueu?, va desaparèixer d'una mena de manera, d'una manera oficial. Espiritualment subsistia; i subsistia espiritualment—ho paradoxa!—per un fet material: perquè en subsistia l'edifici. Convertit en «Cafè i Cine Mundial», la gent continuava anant al cine o al cafè del «Choral». I fins encara diumenge passat hom hi ballava. Però una notícia apareguda la setmana passada en aquestes planes ens féu adonar que ara sí, que anava a desaparèixer de debò. «El nostre Ajuntament ha adquirit l'edifici que havia estat propietat de la ja fa temps dissolta Societat Choral La Llebra». Ara si que desapareixerà de debò.

És molt possible que quan es compleixi el seu trentè aniversari—fou per la diada de Sant Jaume que s'inaugurà; vingué la banda de música de la Casa de la Caritat de Barcelona: a Castellar hi hagué festa grossa aquell dia—al «Choral» no hi quedí ja ni una taula ni una copa de «glop».

Ja sé també que, segons la notícia esmentada, serà convertit en Escola de Pàrvuls i si cal fer cas del que diu la gent, hom té demés la intenció de crear-hi una Escola de Música. Lloables iniciatives! Magnífica fi la del «Choral»! Però deixeu-me dir-li un adéu malencònic, aquella malenconia amb què veïem desaparèixer les coses «nostres»—i el «Choral» era de tots els castellarencs—més ben dit, a l'edifici del «Choral» que es reformi o no es reformi, va a desaparèixer. Ara sí que hom ja no podrà tornar a prendre cafè al «Choral» ni podrà veure més les cortines virolades amb què es pretenia ornamentar la sala en els dies de festa major.

Diumenge passat hom hi donà un ball extraordinari; «Per ésser l'últim dia d'estar obert al públic, s'ha organitzat un festival de despedida»... Hom volia, doncs, acomiadar-se'n alegrement. Però a mi—i ho dic seriosament—el «festival» em féu l'efecte d'un funeral estrafolari. Un funeral amb acompanyament de jazz.

L'adéu al «Choral»; vet ací l'únic objecte d'aquest comentari intrascendent.

GUERAU

J. MARIN BLANCO - Dentista

VISITA: Els dimecres i dissabtes de 3 a 7 de la tarda.

CARRER PASSEIG, 73 - Castellar del Vallès.

Consulta a Barcelona: Tots els dies de 11 a 1 i de 4 a 8 nit - Carrer Fivaller, 25 pral. (abans Fernando) Teléfon 21069.

—PROPIETARIS! Si voleu fer en la vostra propietat un pou mort o per aigua viva, cisternes, clavegueres, mines, etc. a preus econòmics, dirigiu-vos a Laureà Martínez, carrer de les Bassetes, 24.

SECCIÓ FEMENINA

La dona elegant deu saber-se imposar amb les modes i rebutjar-ne tot allò que tendeixi a desafavorir-la. — *Comtessa de Lafayette.*

El bon gust i les modes exagerades són coses incompatibles. — *Baronessa de Say.*

Un dels més grans elogis que es poden fer d'una dona és el de dir que és discreta. — *Mme. Latourne.*

Potser val més saber callar mig bé que parlar bé del tot. Xenius digué un dia ponderant les qualitats d'una seva amiga: — Calla tant i tan bé!

Una dona que murmuri és cent voltes pitjor que la calamitat més gran. — *Plató.*

Una dona sense humilitat és com una font l'aigua de la qual és intoxicada. — *Proverbi àrab.*

Tramès per FANNY

ESPORTS

Futbol

CASTELLAR F. C. — 3—

F. C. MARTINENC (amateur) — 0—

El partit que jugaren diumenge passat el primer equip local i l'onze amateur del F. C. Martinenc hauria pogut molt bé donar-se per acabat després de la mitja primera part, ja que tot el que tingué d'interessant el primer temps ho tingué, però en grau superlatiu, d'ensopit el segon. Causes? Per un cantó la mediocre actuació de l'equip visitant i per l'altre l'apatia d'alguns jugadors locals, que amb tres gols a favor cregueren que no valia la pena d'encaparrar-s'hi més. Però, és clar, hom no pot pas ésser exigent amb ells.

De bell començament l'encontre resultà força mogut i més ho esdevingué a mesura que els locals, per mitjà de Batlle totes tres vegades, anaven decantant el resultat al seu favor. Foren els tres punts entrats pel dit jugador després d'unes cobinacions molt ben realitzades per tota la línia d'atac el que tingué de més remarcable la partida que comentem. La seguretat de Pinyot i els dos defenses, la bona tasca tant destructiva com constructiva dels mitjos i la intel·ligència entre els davanters, particularment entre el tercet central, donà lloc a què els martinencs que d'antuvi havien reeixit a efectuar, a base d'imprimir una gran rapidesa en les jugades, diversos atacs al març local, s'apagant, apagant fins a l'extrem

que de no haver tingut a la porta un xicot que palesà forces qualitats i de no arribar al descans durant el qual es produí el refredament d'alguns jugadors castellarencs, la desfeta que haurien experimentat hauria estat — n'estem segurs — molt més crescuda. Després del que acabem d'escriure no caldria pas que afegís que quasi bé durant tota la primera meitat el comandament de la lluita el portà el Castellar, i que per tant, el domini li fou sempre favorable.

Del segon temps, poca cosa se'n pot dir. Amb tal que posem de relleu el fet que el joc es desenvolupà gairebé durant tots quaranta-cinc minuts al mig del terreny i que les intervencions dels dos porters fossin comptades i poc compromeses ja n'hi ben bé prou perquè aquells que no assistiren al camp puguin fer-se càrrec de la monotonia amb què transcorregué.

Cuidà de l'arbitratge Sabater. Estigué imparcial però no massa encertat.

J. B.

CASTELLARENCS!!
ANUNCIEU A «LA FARGA»

NOTICIARI

EL DESCANS DOMINICAL

D'acord amb l'Ajuntament diumenge vinent començaran el descans dominical els establiments d'aquesta població, i el mercat a la Plaça tindrà lloc els dissabtes, començant a les 5 de la tarda.

És d'esperar que tothom contribuirà a complimentar dignament el descans dominical.

NOMENAMENTS

Pel Consell de Justícia Municipal ha estat nomenat jutge i Procurador municipal i llurs suplents, d'aquest terme municipal, els següents veïns: Jutge, el senyor Joaquim Fornell Borrell. — Suplent, el senyor Vicenç Galan Palomar. — Procura-

SARDANES

Per a demà dissabte, a dos quarts de deu del vespre, l'Agrupació Sardanista, ha organitzat una audició de Sardanes, enfront el cafè la Rabassada, a carrec de la Cobla «La Principal de Sabadell» interpretant el següent programa:

Pensant amb tu
La Platja riallera
Eterna joventut
De Ripoll la més bonica
Adriana
Matilda

Bonaterria
Mercadé
Rosell
Saderra
Terridas
Sans

Casa Miquel Guarro

Nota de preus durant el mes de maig i juny

Gra preparat Pollets a 65 ptes. 100 quilos

« « Pollada	65	« « «
« « Ponedores	54	« « «
Ranxo preparat pollets	75	« « «
« « Pollada	60	« « «
« « Crescudà	55	« « «
« « Ponedora	50	« « «
Quartres	37	« « «
Segones	40	« « «
Terceres	38	« « «
Panís Damiel	70	« « «
Farina Carn Fosfatada	45	« « «
Farina d'Ossos	45	« « «
Farina de Peix	60	« « «
Ostres trencades	30	« « «
Civada gra	42	« « «
Ordi	42	« « «
Veces	42	« « «
Garrofes	35	« « «
« farina	30	« « «

I molts altres grans, blat aviram, blat triadures, farina de llet, farina llinosa i gra, farina civada, farina blat demoro, farina ufals. Demaneu preus per quantitat.

dor, el senyor Antoni Rodés Picañol. — Suplent, el senyor Josep Ferrer Ribas.

Són els mateixos que havien estat elegits per elecció popular i per tant continuaran desempenyant el càrrec pel qual han estat designats.

ACCIDENT DEL TREBALL

Ahir a la tarda, treballant en una de les obres que realitza el metre de cases Pere Prat Casas, tingué la dissor de que li caigués un bloc de ciment armat al peu, produint-li una ferida de consideració en el mateix.

Fou traslladat al seu domicili on li fou practicada la primera cura.

Desitgem a l'accidentat un pronte i total guariment.

LA PARET

DE LA PLAÇA MERCADAL

A les pilastres de la paret i font de la plaça Mercadal s'hi estan col·locant uns artístics gerros de ciment armat, que donaran un acabat a l'obra i serà una nova ornamentació, més si tenim en compte que en els esmentats gerros hi ha el projecte de fer hi plantes.

AL SIDICAT

AGRICOLÀ «ARMONIA»

El proper diumenge l'arrendatari del local del «Sindicat Agrícola «Armonia» començarà una temporada de ball, comptant amb la valerosa cooperació de l'orquestrina «The May Jalem Jazz». Desitjariem força èxit.

Cine Sonor Ateneu

Magnífic Programa «Paramount» pel dia 10 de juny de 1934

Noticiari «Paramount» en castellà

L'obra cinematogràfica de Joseph Von Sternberg magistralment interpretada per **Sylvia Sidney - Phillips Holmes**
Frances Dee

UNA TRAGÈDIA HUMANA

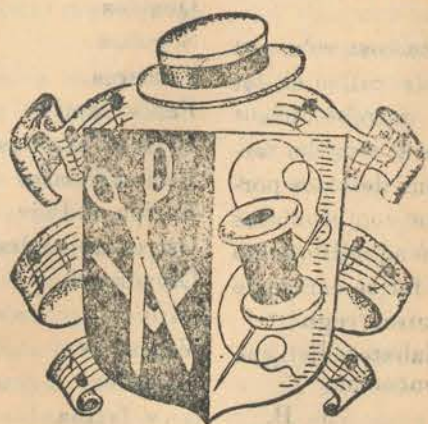
L'aplaudida opereta
creació de

**MAURICE
CHEVALIER**

**JEANETTE
MAC
DONALD**

dirigida per
R. MAMONLIAN

Sapigut el nom dels
intèrprets, no cal que
fem propaganda!

AMAME ESTA NOCHE

Llapis

Plomes

« dibuix

Mànecs

Gomes

Pintures

Pintures sera

« llapis

« pastel

« aquarel·la

Tinta

« xina

« tampó

Clips i Xinxetes

Paper carbó

« dibuix

« secant

etc. etc.

Ribera, impressor
PUIG DE LA CREU, 3

Reparació de tota classe de cadires

Especialitat amb les de «reji-lla», fusta, boga, etc.

Canvi de teles i reparacions de «valencins».

Reparació de «sillons», cadires i tauletes de vímec.

Envernissats :: Esmaltats :: Pintats
de tots els colors.

Es passa a recollir a domicili.

TREBALL PULCRE I GARANTIT

Josep Vallmitjana

Passeig, 53

L'Agència exclusiva per a Espanya del

Super - Reconstituent
tònic i gran desdèjuni

Crema Alimentosa F. 3

Per obsequiar als seus favoreïdors a in-
clòs a cada capsa

UN CUPÓ REGAL

que serà entregat en metàl·lic, d'acord
amb l'escala que en el mateix s'indica.
De venda a les Drogueries i Tendes.

Sub-Agent en aquesta població

DAVID BARROSA Carrer Nou, 31

PLA DE CASAMENT

Al tauler d'anuncis del Jutjat Municipi-
pal, hi trobem fixat l'edict de pla de ca-
sament entre els veïns Miquel Altimira
Vila amb M.ª Pilar Alsina Lloret.

NAIXEMENT

Eulàlia Altarriba Rigay, filla de Fran-
cesc i de Maria.

L'enhorabona als pares i llurs famílies

DEFUNCIONS

Dia 3. — Lluïsa Puigdomènech Rovira
casada, de 59 anys.

Dia 7. — Josep Lloret Ferrer, casat, de
59 anys.

La nostra més sentida condolència a
tots els seus familiars.

MOVIMENT DE POBLACIÓ

Durant el passat mes de maig es re-
gistrà el següent moviment de població:

Naixements: Amadeu Ribera Caste-
llet, Joan Bruix Vilatersana, Salvador
Cuscó Masoliver, Josep Umbert Roqueta,
M.ª Assumpció Vilatersana Girbau, Sal-
vador Sabaté Solà, Clara Guarro Viaplana;
i Eulàlia Altarriba Rigay total, 8.

Casaments: Josep Llobet Prunés amb
Francesca Bofarull Saborit; Fèlix Serrats
Ribatallada amb Ramona Herrera Pujol;
Josep Masaguer López amb Maria Narciso
Prat i Alfred Nani Lingua amb Felissa
París Segú, total, 4.

Defuncions: Raimonda Simó Furés,
Maria Pasqual Rostoy i Jordi Masagué
Boadella; total, 3.

FARMACIA de torn per a diumenge,
Torres, 1

SERVEI D'INSPECCIÓ SANITARIA D'ALIMENTS

Pel personal encarregat, ha estat veri-
ficada la graduació de densitat de la llet,
que és destinada al consum públic, donant
el resultat següent:

Dia 5 de juny. — De cabra: Pau Tu-
bau, T. 11, D. 29; Eugeni Novella, T. 20,
D. 28; Francesc Sarra, T. 12, D. 28.

De vaca: Joan Escudé, T. 15, D. 29;
Joan Bruguera, T. 16, D. 28; Marcel·lí
Ubach, T. 12, D. 29; Joan Casajoana, T.
18, D. 29; Lluís Sans, T. 14, D. 29; Josep
Jordà, T. 14, D. 31; Benet Juliana T. 20,
D. 28; Pere Rifer, T. 14, D. 27; Esteve
Valls, T. 12, D. 28; Ramon Prat, T. 16,
D. 28.

ESTANC de torn per a diumenge,
Plaça Mestre Gelonch, 10

SI VOLEU UN BON CALÇAT RECORDEU A CAL ROVIRA - Carrer Caldes, 6

Nume- ració	SANDALIES		SABATES	
	Crom Blanc	Sola de Crep	Blanques clava- des (nens)	Xarolina per a nens i homes
15 al 19	3'50	4	6	
20 « 23	4'75	5'50	7'25	8'75
24 « 27	5'75	6'50	8'50	10'25
28 « 30	6'75	7'75	10'50	12'25
31 « 33	7'75	8'75	12 —	15 —
34 « 37	9'50	10'50		23'50
38 « 45				

Sabates Angleses per a nens i homes, amb Sola de Crep per a anar lleuger de peus i
còmode, a 13 ptes.; Angleses per a nens, des de 7 fins a 11 ptes.; amb cama, de 8 fins a
12; Saldo de Sandàlies de Frare Xarol, des del número 15 al 19 a 2 ptes.; del 20 al 23 a
3 ptes.; Sabatilles per a senyora des de 3'75 a 7'50.

Carrer Caldes, 6 (a Cal Rovira)

Agrupació Esportiva Castellar F. C.

Diumenge, dia 10 de juny - Tarda a les 4'45

Gran Partit Amistós

entre

PENYA BLAUS

(de Sant Adrià del Besòs)

CASTELLAR F. C.

Penya de gran vàlua, que esperem serà
del gust de l'afició castellarenca.

Equip: Pinyot
Serra Albert
Mas Fernández Vila [ras
Torrens Carreras Serradora Batlle Olive-